

bi'SAYFA

İki Haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 13
2023/Ekim 1

Ben bugünlerde haberle değil
ümitle yaşamaya mecburum

Nazım Hikmet Ran

Yıllar Yılı

"...Olmaktan en korktuğum yerdeyim. Yazmaktan en korktuğum satırların yazarıyım. Oynamak istemediğim oyunların hepsinde başrolünde oynadım. "-Ben oyuncu değilim. Oynamayı bilmem, bırakın beni gideyim!" de diyemedim. Onlar da bırakmadılar. Kötü oynuyor olman da kimsenin umurunda değildi. Ne pahasına olursa olsun çıkaracaklardı beni o sahneye.

Sayıсыzyüzünüükldefagördüğümadamlara alay konusu yapacaklardı beni, kararlıydılar. Ben de kararlıydım. Ama güçsüzdüm, yetkisizdim, isteksizdim, yetersiz, beceriksiz ve hevesiz ve umutsuz ve mecburdum. Hiçbir şeye mecbur değildim. Anlatamadım. Bana mecburlardı. Sanki yazar hayatımı önceden gözetleyen, iç sesimle ahbab olan biriydi. Yıllarca içimde saklamışım da bir gün içimde saklamaktan vazgeçince, özgürlüğüne kavuşunca tüm kin ve nefretinin hesabını sormak için tezgahlamıştı bu tiyatro sahnesini.

Biriktirdiği tüm kötü duygularını bir anda eyleme dönüştürme planları kurmuştu senelerce. Tüm korkularım birer birer karşına dikilivermişti. "-Yüzleşmek istemiyorum!" demeye yeltendiysem de duymazdan geldiler. Yazmaya çalıştım, okumadılar. Yardım istedim.

Tüm kapılar yüzüme bir daha açılmamak üzere, hepsi birden kapandı. Teker teker kapatacak olsalardı muhakkak birinden birine kavuşabilirdim. Henüz kapatmadan önce kolumu, sonra tüm vücudumu tüm gücümle içeri bırakırdım. Fırsat vermediler. Ağız birliği yapmışçasına benden kaçıyorlardı. Adımın geçtiği yer, sessizliğe bürünüyordu. Sesimin yankısı henüz devam ederken bir soğukluk kaplıyordu her yeri. Herkesin yüzü beş karış düşüyordu aşağı. "Neden?" diye de soramıyordum. Korkuyordum. Bir gün tüm bu anlar için dahi olsa ismimi unutmalarından, hayatlarında Oğuz diye birini tanımamış olma mutluluğuna eriştiğim istemiyordum kimseyi. Beni yaşamak zorundalardı..."

MUHSİN ATAGÜL

Kayıpsız Savaş

"...Gurur duyuyorum insanlığımın. Canları cehenneme gaddarların. Ölene dek insanlığı savunacağım. Katranlaşmış kalplerinizden zerre kadar dahi olsa, insanlığa dair en ufak bir duygu yeşertilecek en büyük amacım olacak. İnsanın, insandın, insandı, insandık. Hep birlikte insanlıktık. Dönün özünüze, vazgeçin bu yoldan da bu yolda ısrarcı olmaktan da inadinızdan da vazgeçin. Kurtulun kendi kendinize, kurtarın kendi kendinizi. Yoksa ben kurtaracağım. Benimle savaşa girme fikrini aklınızın ucundan dahi geçirmeyin çünkü hiç ama hiç şansınız yok. Ben kazanacağım. Benim gibiler kazanacak. Önce parçalanmış birliğimizi yeniden inşa edeceğiz.

Daha sonrasında ise kazanacağız. Ama siz de kaybetmeyeceksiniz..."

TAHİR SOLMAZ

Gürültü

Dinlemiyor insanlar. Ne kendini ne birbirini. Gürültü, artık hep süregelen, sonu belirsiz, dinmeyen bir kartopu gibi. Giderek büyüyen, büyüdükçe yutan insanı. Yuttukça, gürültünün gölgesinde suskunlaşan insanoğlu... Dinlemeye çalıştıkça sağırlaşan kulaklar, yine gürültüden... Bundan sebep kendi sesini kendine duyuramayan insan, yabancı. Ses çıkamaz olunca , nefessiz ve fevkalade bir insan sürüsü... Gürültü de bundan sebep: İnsanoğlu sustu, sustu, sustu diye...

FERİDE KAYGUSUZ

Işık

Işığı hapsedip
sarsam karanlığı
Kalan son gücümle,
ellerimle,
gözlerimdeki parıltıyı
kaybetmeden
Tüm insanlığın önünde
bir kere de;
Soruyorum ey beyhude dünya!
Hep de mesude kalabilir miyim?
Haykırısam
yüce dağlara yine de
Hep fani, misafir kalabilir miyim ?
Bu müphem kadim evren nerede?
Işık benim içimde,
hapsimde, derinlerde.

MÜJGAN

Ekip ve Sinerji

Her bireyin, kendine göre donanımı ile ortaya, bireysel enerji çıkmaktadır. Bir ekibi oluşturan, her bireyin de ayrı özellik ve donanımı ekibe zenginlik katar. Ekibi oluşturan, bireyler arasındaki ahenk de ne kadar çok olursa, ortaya çıkacak sinerji de daha çok ve hedef için daha etkili olacaktır.

AYŞE ÜMİT HATİPOĞLU

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde
yayımlanan yazıların hakiki
ve etik sorumlulukları
yazarlara aittir.
Yazarlar tarafından
onay edilen fikirler,
derginin görüşünü
yansıtmayabilir.